

ΣΤΗ ΜΑΥΡΗ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΜΑΣ:

«ΒΑΡΒΑΡΟΙ – Ντροπή τους»

«Ο αρραβωνιαστικός μου και έξι άλλοι άνδρες πυροβολήθηκαν και σκοτώθηκαν. Οι Τούρκοι στρατιώτες γελούσαν μαζί μου και μετά με βίασαν.»
– Ελληνοκύπρια κοπέλα 20 ετών

Τρομακτική ιστορία θηριωδών προέκυψε σήμερα, από τους Τούρκους εισβολείς στην Κύπρο. Την διηγήθηκαν θρηνώντας Ελληνοκύπριοι χωρικοί, οι οποίοι διασώθηκαν από στρατιώτες των Ηνωμένων Εθνών. Μίλησαν για βάρβαρους βιασμούς υπό την απειλή όπλου... και για απειλές άμεσης εκτέλεσης εάν υπήρχε αντίσταση. Μίλησαν για την θέα των αγαπημένων τους να βασανίζονται και να πυροβολούνται.

Οι χωρικοί είναι από το Τριμίθι, το Κάριμι και τον Άγιο Γεώργιο, τρεις γεωργικές κοινότητες δυτικά της πόλης της Κερύνειας, που ήταν ακριβώς στον δρόμο που ακολούθησε ο τουρκικός στρατός. Είχαν παγιδευτεί με την έναρξη των εχθροπραξιών πριν από δύο εβδομάδες και μόνο τώρα μπόρεσαν τα Ηνωμένα Έθνη να τους μεταφέρουν στη Λευκωσία. Και σήμερα σ' ένα ορφανοτροφείο στη Λευκωσία μου διηγήθηκαν τις εμπειρίες τους, απλά και χωρίς διασταγμό.

Μια 20χρονη κοπέλα, που φορούσε ένα όμορφο ασπροκίτρινο φόρεμα και καθόταν κάτω από μια ζωγραφιά του Ιησού Χριστού που φύλαγε το κοπάδι του, μου περιέγραψε τον τρόπο που τη βίασαν.

Επισκεπτόταν τον αρραβωνιαστικό της, ο οποίος εργαζόταν σε ξενοδοχείο της Κερύνειας, όταν έγινε η επίθεση των Τούρκων. Τις πρώτες 24 ώρες κρυβόταν με άλλους χωρικούς σ' ένα στάβλο, μέχρι που τους ανακάλυψαν οι Τούρκοι στρατιώτες. Είδε με τα μάτια της να εκτελούνται εν ψυχρώ ο αρραβωνιαστικός της και έξι άλλοι άνδρες, λίγα λεπτά μετά που τους είχαν υποσχαστεί ότι δεν θα τους έβλαπταν. Είπε:

«Μετά τους πυροβολισμούς, ένας Τούρκος στρατιώτης με άρπαξε και με τράβηξε σ' ένα χαντάκι. Αντιστάθηκα και προσπάθησα να διαφύγω, αλλά με έριξε στο έδαφος. Ξέσκισε τα ρούχα μου μέχρι τη μέση μου. Τότε άρχισε να γδύνεται και ο ίδιος.

Ένας άλλος Τούρκος στρατιώτης που μας κοίταζε, κρατούσε στα χέρια του ένα μωρό 9 μηνών και, στην προσπάθειά μου να σωθώ, φώναζε ότι το μωρό ήταν δικό μου. Γέλασαν μαζί μου και πέταξαν το μωρό στο έδαφος. Τότε βιάστηκα και σε λίγο λιποθύμησα.

Όταν βρήκα τις αισθήσεις μου, είδα 15 άλλους στρατιώτες να στέκονται γύρω μου και να κοιτάζουν. Ο πρώτος μου αφαιρούσε το ρολόι και τη βέρα μου. Οι υπόλοιποι ετοιμάζονταν να με βιάσουν, όταν ένας απ' όλους έφερε αντίρρηση και τους είπε να μην είναι ζώα.

Δεν θα τον ξεχάσω ποτέ αυτόν που με γλίτωσε. Ήταν πολύ διαφορετικός από τους άλλους, έμοιαζε περισσότερο με Άγγλο, με ξανθά μαλλιά και γαλανά μάτια. Μου μίλησε αγγλικά. Με βοήθησε να σηκωθώ και μου είπε «όλα τώρα είναι εντάξει».

Οι άλλοι προσπάθησαν να τον σταματήσουν, αλλά τράβηξε το όπλο του, περάσαμε ανάμεσα τους και με παρέδωσε ξανά στις άλλες γυναίκες.

Όταν μετά από μερικές ώρες συνήλθα, πήγα προς τους θάμνους που είχαν καεί από τον βομβαρδισμό και πασάλειψα το πρόσωπο και τα χέρια μου με κάρβουνα, για να είμαι αποκρουστική και να μην μου ξανακάμουν τα ίδια».

Η κοπέλα αισθανόταν πολύ ντροπιασμένη για να αποκαλύψει το όνομα της και πρόσθεσε:

«Δεν μπορώ να περιγράψω με λόγια την φρίκη που νοιώθω γι' αυτό που μου συνέβη. Πιστεύω πως θα προτιμούσα να με είχαν σκοτώσει».

Η κυρία Έλενα Ματεΐδου, 28 ετών, ξύπνησε από τους Τούρκους στρατιώτες στο Τριμίθι. Είπε:

Τίτλος πρώτης σελίδας, εφημερίδας «THE SUN», Λονδίνο, 5 Αυγούστου 1974 και ανταπόκριση από την Κύπρο του δημοσιογράφου της Ίαν Γουόκερ

«Ο σύζυγος και πατέρας μου διατάχθηκαν να βγάλουν όλα τα ρούχα τους και μας πήραν κάτω, σ' ένα ξεροπόταμο. Τότε οι στρατιώτες ξεχώρισαν τις γυναίκες και τα παιδιά και μας συνόδεψαν πίσω από κάποια ελαιόδεντρα. Άκουσα μια ομοβροντία πυροβολισμών και κατάλαβα ότι είχαν σκοτωθεί.

Αργότερα μας πήραν πίσω στο χωριό με τα χέρια δεμένα πίσω. Δυο στρατιώτες με πήραν σ' ένα δωμάτιο εγκαταλελειμμένου σπιτιού και με βίασαν. Ο ένας κρατούσε ένα όπλο στραμμένο στο κεφάλι μου ενώ με βίαζε και μου είπε «εάν αντιστεκόμουν θα πυροβολούσε». Μετά, ένας στρατιώτης μου έβγαλε την βέρα και την φόρεσε ο ίδιος.

Είδα μια άλλη γυναίκα, να την τραβούν σ' ένα δωμάτιο μπάνιου και να την βιάζουν.

Αργότερα, επέστρεψα στον ελαιώνα και βρήκα τα πτώματα του συζύγου και του πατέρα μου, μαζί με πέντε άλλους άνδρες. Ο πατέρας μου είχε μαχαιρωθεί και ο σύζυγος μου είχε πυροβοληθεί στην κοιλιά. Αργότερα, στρατιώτες των Ηνωμένων Εθνών έφεραν φαγητό για τους χωρικούς. Οι Τούρκοι το πήραν και το έφαγαν οι ίδιοι».

Μια άλλη γυναίκα, η οποία υπήρξε υποψήφιο θύμα βιασμού, ήταν 32χρονη δεσποινίδα Φρόσα Μειντάνι. Είπε:

«Όταν είδα το τι γινόταν, έτρεξα όσο πιο γρήγορα μπορούσα. Είδα τους στρατιώτες να με σημαδεύουν, αλλά ήμουν πολύ φοβισμένη για να νοιαστώ. Κρύφτηκα στους ελαιώνες και προσπάθησα να επιστρέψω εκεί που με είχαν χωρίσει από τον πατέρα μου. Παρακολουθούσα μέσα από τους θάμνους την ώρα που τους απέκοψαν τα χέρια και τα πόδια κάτω από τα γόνατα με ένα δίκικο μαχαίρι. Στην αρχή φώναζε από τον πόνο και τους χτυπούσε με τις γροθιές του, αλλά μετά σιώπησε και δεν άρθωνε λέξη. Τότε τον πυροβόλησαν στο στομάχι, ενώ εγώ παρακολουθούσα».

Ο γεωργός Χρίστος Σάββα Δράκος, 51 ετών, είδε να εκτελούνται η σύζυγος και οι δύο γιοί του. Είπε:

«Πότιζα το περιβόλι μου όταν άρχισαν οι εκρήξεις από τις βόμβες. Όλο το χωριό προσπάθησαμε να διαφύγουμε μέσα από τις φυτείες και τους ποταμούς, αλλά οι Τούρκοι μας έπιασαν και παραδοθήκαμε. Μας ερευνήσαν και όλοι είμαστε άοπλοι.

«Οι Τούρκοι στρατιώτες κόψανε τα χέρια και πόδια του πατέρα μου. Μετά τον πυροβόλησαν μπροστά στα μάτια μου».

– Ελληνοκύπρια γυναίκα 32 ετών

Τότε άρχισαν οι πυροβολισμοί. Στην αρχή ήταν βολή κατά βολή και άκουσα τον 16χρονο γιό μου Γιώργο να λέει με ήρεμη φωνή «Παπά μου, με πυροβόλησαν». Τον τράβηξα κάτω και πέσαμε κάτω από ένα βράχο. Πέθανε εκεί, μέσα στα χέρια μου.

Οι πυροβολισμοί τράβηξαν την προσοχή ενός αξιωματικού, που έτρεξε να δει τι συνέβαινε. Θύμισε με τους άντρες του και τους διέταξε να σταματήσουν.

Η σύζυγος και ο άλλος γιος μου Νίκος, που ήταν μόνο 13 ετών, ήταν νεκροί.

Η σύζυγος ενός φίλου μου ήταν πολύ άσχημα τραυματισμένη και είπε προς τον αξιωματικό: «Γιατί να ζήσω χωρίς τον άνδρα μου; Σκότωσε με ...»

Ο Αξιωματικός έφυγε ανασηκόνοντας τους ώμους και ένας στρατιώτης την πυροβόλησε στο κεφάλι».

Εάν οι τουρκικές αρχές αρνηθούν αυτές τις κατηγορίες, εγώ θα θυμούμαι το τραβηγμένο πρόσωπο εκείνου του ηλικιωμένου που καθόταν με φρίκη στη γωνία, με το σώμα του να τρέμει από αναφιλητά. Αυτός ο ηλικιωμένος άνδρας δεν ήταν ηθοποιός που τον είχαν διατάξει να πεις ψέματα για λόγους προπαγάνδας. Ήταν ένας αξιολύπητος φτωχός άνθρωπος. Που είχε χάσει όλα όσα είχε ποτέ αποκτήσει ή αγαπήσει στον κόσμο.

Ο διευθυντής ξενοδοχείου Βασίλειος Ευθυμίου ήταν ο μόνος που επέζησε, από μια ομάδα ανδρών που συνέλαβαν οι Τούρκοι. Είπε:

«Διαχώρισαν τους άνδρες από τις γυναίκες και σκότωσαν 12 άνδρες. Οι σκοτωμένοι ήταν από ένα αγόρι 12 ετών μέχρι ένα 90χρονο γέροντα.»

Ο γαμπρός του πυροβολήθηκε και σκοτώθηκε, ενώ κρατούσε στα χέρια του την 4χρονη κορούλα του Ευθυμίου, την Στέλλα. Σήμερα η Στέλλα μου έδειξε που την χτύπησε μια σφαίρα στο μηρό. Ο Ευθυμίου σώθηκε τρέχοντας, αφού πρώτα άρπαξε την άλλη κόρη του, την 2χρονη Χάριαν. Είπε:

«Έτρεξα, μέχρι που τα πόδια μου δεν με σήκωναν πλέον κι έπεσα. Αργότερα, κατάφερα να επιστρέψω στο χωριό, όπου όλες οι γυναίκες έτρεμαν από φόβο και σοκ. Παρέδωσα την κόρη μου στην σύζυγο μου και είπα ότι πρέπει να διασώσω τον εαυτό μου. Κρύφτηκα για επτά μερόνυχτα σ' ένα βαθύ πηγάδι στο αγρόκτημα της αδελφής μου, καθισμένος σε μια μικρή μπάρα με τα πόδια μου στο νερό. Όταν απόκαμα, βγήκα έξω».

Ο Ευθυμίου και η 37χρονη σύζυγος του Ελένη διεύθυναν το ξενοδοχείο Mermaid, στην παραλία Έξι Μίλι της Κερύνειας, ένα δημοφιλές ξενοδοχείο με Βρετανούς τουρίστες.

Ο Πρόεδρος της Κύπρου Γλαύκος Κληρίδης πήγε σήμερα στην Αθήνα και κατηγορήσε τα τουρκικά στρατεύματα για μαζικούς φόνους και βιασμούς. Ισχυρίστηκε επίσης, ότι περίπου 20.000 Έλληνες εκδιώχθηκαν δια της βίας από τα σπίτια τους στην περιοχή της Κερύνειας.

Οι Τούρκοι εξέδωσαν ανακοινωθέν αρνούμενοι. Ένας εκπρόσωπος είπε:

«Οι τουρκικές στρατιωτικές αρχές αρνούνται τις κατηγορίες για εκτελέσεις και άλλες θηριωδίες από τα τουρκικά στρατεύματα, σε οποιαδήποτε περιοχή που ευρίσκεται υπό τουρκική κατοχή».

* Το άρθρο δημοσιεύεται απ' το βιβλίο – ντοκουμέντο «ΑΙΜΑΤΟΒΑΜΜΕΝΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» της «Κίνησης για Ελευθερία και Δικαιώματα στην Κύπρο» επικεφαλής της οποίας είναι ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος Β'.